

10. februar 2021

Sagsnr.: 20/12409

**AFSLAG PÅ GENOPTAGELSE  
af Planklagenævnets afgørelse vedr. Gentofte Kommunes dispensation  
til reduktion/fjernelse af beplantning i A 1 , Gentofte, sagsnr.  
20/07967**

Planklagenævnet

**NÆVNEHUS**

Toldboden 2

8800 Viborg

Planklagenævnet traf den 14. juli 2020 afgørelse om delvis omgørelse af Planklagenævnets afgørelse af 12. november 2018 i en sag om Gentofte Kommunes dispensation fra lokalplan til ændring af belægning på stier og reduktion/fjernelse af beplantning på ejendommene A 4 , A 2 og A 3 og ■ , 2920 Charlottenlund (sagsnr. 20/07967).

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

[www.naevneneshus.dk](http://www.naevneneshus.dk)

Planklagenævnet har modtaget en anmodning om genoptagelse af sagen.

Planklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage sagen. Nævnets afgørelse af 14. juli 2020 gælder således fortsat.

## **1. Anmodningen om genoptagelse**

Klageren har den 29. oktober 2020 anmodet om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse af 14. juli 2020.

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet Planklagenævnets afgørelse er forkert.

Indholdet af anmodningen er gengivet nærmere i afsnit 2.3.

## **2. Sagens oplysninger**

### **2.1. Sagens baggrund og tidligere forløb**

Natur- og Miljøklagenævnet ophævede og hjemviste den 23. januar 2014<sup>1</sup> Gentofte Kommunes afgørelse af 28. marts 2011 om, at lokalplan nr. 73 ikke regulerer en række havestykker i A 1 , Gentofte. Det fremgik af nævnets afgørelse, at ”plantninger” i de omhandlede havestykker var omfattede af lokalplanens § 10, stk. 2.

Gentofte Kommune traf herefter den 19. maj 2017 en afgørelse benævnt ”planmæssig godkendelse”, som bl.a. omfattede tilladelse til fjernelse og reducere af nuværende beplantning omkring terrasser (1. etape), jf. § 10, stk. 2.

Derudover traf kommunen desuden den 19. september 2017 en afgørelse benævnt ”planmæssig godkendelse”, som bl.a. omfattede tilladelse til beplantning omkring terrasserne, fjernelse af beplantning og genplantning, samt fældning af buske/småtræer (2. etape), jf. § 10, stk. 2 og stk. 3.

Planklagenævnet ophævede og hjemviste den 12. november 2018 den del af kommunes afgørelse af 19. maj 2017, som vedrørte dispensation til reduktion/fjernelse af beplantning på ejendommene A 4 , A 2 og A 3 og ■ , 2920 Charlottenlund.<sup>2</sup> Planklagenævnet lagde i afgørelsen til grund, at det var bindende defineret i lokalplanen, hvilke træer og plantninger m.v., der var udpeget som bevaringsværdige. Dette var baseret på, at Natur- og Miljøklagenævnet den 23. januar 2014 i sagen om samme lokalplan tidligere havde fastslået, at ”plantninger” i de omhandlede havestykker var omfattede af § 10, stk. 2.

Planklagenævnet ophævede den 14. juli 2020 Gentofte Kommunes afgørelse af 19. september 2017 om dispensation til bl.a. fjernelse af beplantning og genplantning i A 1 , Gentofte, (2. etape) som uforholdsmæssig, idet fjernelse og genplantning af beplantning er umiddelbart tilladt efter § 10, stk. 2, i lokalplan nr. 73.<sup>3</sup>

<sup>1</sup> Sagsnr. NMK-33-01597.

<sup>2</sup> Sagsnr. 18/06431.

<sup>3</sup> Sagsnr. 18/05879.

Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

### *3.2.2. Fjernelse af beplantning og genplantning omkring terrasser*

*I en lokalplan kan der optages bestemmelser om bevaring af eksisterende beplantning, jf. planlovens § 15, stk. 2, nr. 10. Det er en betingelse i forhold til planlovens § 18, at det er nærmere konkretiseret i lokalplanen, f.eks. ved henvisning til markering på et kortbilag, hvilken beplantning der skal bevares.<sup>4</sup> Dette skal bl.a. ses i lyset af, at træer, buske og andre former for beplantning kan opstå af sig selv over tid, og at en generel henvisning til sådanne beplantninger derfor ikke er tilstrækkelig præcis.*

*Bestemmelsen i lokalplanens § 10, stk. 2, er formuleret som en dispensationsbestemmelse, som fastsætter, at planter og træer ikke må fjernes og fældes uden kommunalbestyrelsens tilladelse. Bestemmelsen indeholder ikke i sig selv en præcis angivelse af, hvilke træer/planter eller grupper af træer og beplantning, der skal bevares, og bestemmelsen indeholder heller ikke en henvisning til et kortbilag med markering af bestemte træer/planter eller grupper af træer/beplantning inden for det område, der er omfattet af den strategiplan, som kommunen har truffet afgørelse om. Nævnet finder derfor, at fjernelsen af beplantningen/træerne og en eventuel genplantning heraf er umiddelbart tilladt efter lokalplanens § 10, stk. 2, og derfor ikke kræver dispensation.*

*Nævnet bemærker som nævnt i afsnit 3.2.1, at det forhold, at formålsbestemmelsen i § 1, stk. 2, fastsætter, at det er lokalplanens formål at fastholde beplantningskarakteren, herunder bevaring af karakteristiske træer, ikke medfører et andet resultat, idet de forhold, som ønskes reguleret i lokalplanen ikke kan sikres gennem formålsbestemmelsen, men skal komme til udtryk i lokalplanens konkrete bestemmelser.*

*[...]*

På baggrund af sagsbehandlingen i sag 18/05879 fandt Planklagenævnet desuden anledning til at foretage en fornyet gennemgang af Planklagenævnets afgørelse af 12. november 2018 (sagsnr. 18/06431) i forhold til den lignende dispensation fra lokalplanens § 10, stk. 2, til reduktion/fjernelse af beplantning. Planklagenævnet valgte derfor af egen drift at genoptage den del af Planklagenævnets afgørelse.

## **2.2. Planklagenævnets afgørelse, som ønskes genoptaget**

Planklagenævnet traf samme dag, den 14. juli 2020, en selvstændig afgørelse

<sup>4</sup> Se hertil bl.a. NMK-33-01996 hvor nævnet fandt, at lokalplanbestemmelse om bevaring af beplantning ikke var tilstrækkelig klar og præcis. Det fremgik af bestemmelsen, at haverne i området skulle bevares som beplantede områder og at fældning af løvfældende træer kun måtte ske med byrådets tilladelse.

om delvis omgørelse af Planklagenævnets afgørelse af 12. november 2018.<sup>5</sup>

Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

### **3.2. Planklagenævnets nye vurdering**

*Planklagenævnet har i afgørelsen af 12. november 2018 lagt til grund, at det var bindende defineret i lokalplanen, hvilke træer og plantninger m.v., der var udpeget som bevaringsværdige. Dette var baseret på, at Natur- og Miljøklagenævnet i en sag om samme lokalplan tidligere har fastslået, at "plantninger" i de omhandlede havestykker var omfattede af § 10, stk. 2 (sagsnr. NMK-33-01597).*

*Planklagenævnet må efter en fornyet gennemgang af sagen imidlertid konstatere, at dette ikke er faktuel korrekt, idet lokalplanen ikke udpeger de konkrete træer og andre beplantninger som bevaringsværdige, der er omfattet af den beplantningsstrategi, som sagen vedrører. Afgørelsen er dermed truffet på et faktuel forkert grundlag.*

*Konsekvensen heraf er desuden, at det ansøgte ikke kræver dispensation, og kommunen havde således hverken ret eller pligt til at give dispensation (eller give afslag på dispensation).*

*Efter Planklagenævnets opfattelse lider nævnets afgørelse således af en væsentlig retlig mangel i form af en hjemmelsmangel.*

*Med hensyn til de modsatrettede interesser, som de involverede parter måtte have i sagen, finder Planklagenævnet det væsentligt, at sagen ikke ændrer på, at beplantningen kan fjernes/reduceres, men blot medfører, at det ikke kræver tilladelse/dispensation. Omgørelsen har således ingen ændrede følgevirkninger for sagens parter, idet en opretholdelse af nævnets tidligere afgørelse under alle omstændigheder ikke vil kunne medføre, at klageren i sagen opnår det afslag, som klageren ønsker.*

*Ud fra en samlet vurdering af ovennævnte forhold, herunder betydningen for de involverede, finder Planklagenævnet derfor, at der skal ske omgørelse af nævnets tidligere afgørelse.*

*Planklagenævnet beklager sagens forløb over for såvel ansøgeren, klageren og kommunen.*

### **3.3. Planklagenævnets afgørelse**

*Planklagenævnet genoptager nævnets afgørelse af 12. november 2018.*

*Planklagenævnet ophæver på ny kommunens afgørelse af 19. maj 2017 om*

<sup>5</sup> Sagsnr. 20/07967.

dispensation fra § 10, stk. 2, i lokalplan nr. 73, et område ved F 4  
, til reduktion/fjernelse af beplantning på ejendommene A 4  
, A 2 og A 3 og ■, 2920 Charlotten-  
lund, idet dispensationen er uforuden. Det betyder, at kommunens afgø-  
relse i forhold til beplantning ikke længere gælder.

### **2.3. Indholdet af anmodningen om genoptagelse**

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet Planklagenævnets afgørelse vedr. lokalplanens § 10, stk. 2, er forkert.

Klageren anfører, at det præcist fremgår af lokalplanens § 10, stk. 2, hvad der er umiddelbart tilladt, og hvad der er forbudt. Den nævnte bestemmelse omfatter ifølge klageren *alle* beplantningsbælter, plantninger og træer inden for lokalplanens område, uanset hvornår disse er etableret. Klageren henviser i den forbindelse til, at der ikke indlagt en begrænsning i lokalplanens § 10, stk. 2, hvorfor bestemmelsen heller ikke er begrænset til at angå bevarelsen af bestemte træer/planter eller grupper af træer og beplantning, som kun er nærmere specificerede eller markerede.

Det er således i strid med lokalplanens § 10, stk. 2, at ændre eller fjerne enhver beplantning inden for lokalplanens område.

Derudover gør klageren gældende, at søgsmålsfristen skal beregnes fra den 14. juli 2020, og at klagebyret i sag 18/05879 skal tilbagebetales.

## **3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse**

### **3.1. Generelt om genoptagelse**

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, om en sag skal genoptages, hvis en part beder om det.

Planklagenævnet har desuden pligt til at *genoptage sagen* og vurdere den på ny, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen.
- 2) Hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.
- 3) Hvis der er væsentlige nye retlige forhold, f.eks. hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis.

Planklagenævnet har derimod ikke pligt til at genoptage sagen alene af den grund, at en part, en førsteinstans eller andre er *uenige* i nævnets fortolkning eller praksis.

### **3.2. Planklagenævnets vurdering og afgørelse**

#### *3.2.1. Vurdering af genoptagelsesansøgningen*

Klageren anfører, at klageren er uenig i nævnets afgørelse af 14. juli 2020. Klageren henviser til, at det fremgår tydeligt af lokalplanens § 10, stk. 2, at det er i strid med den nævnte bestemmelse at ændre eller fjerne alt beplantning inden for lokalplanområdet, jf. afsnit 2.3.

Uenighed kan ikke give anledning til genoptagelse. Nævnet henviser i øvrigt til den begrundelse i afsnit 3.2.2 i nævnets afgørelse af 14. juli 2020, som også er gengivet ovenfor i afsnit 2.2.

#### *3.2.2. Afgørelse*

Planklagenævnet afviser at genoptage Planklagenævnets afgørelse af 14. juli 2020 (20/07967).

Planklagenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3 i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet. I forhold til Planklagenævnets afgørelse af 14. juli 2020 (20/07967) regnedes fristen på 6 måneder **fra 14. juli 2020**.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

### **4. Gebyr i forbindelse med genoptagelsesansøgningen**

Det indbetalte klagegebyr i forbindelse med denne genoptagelsesansøgning tilbagebetales ikke. I forbindelse med en genoptagelsesansøgning tilbagebetales klagegebyrer kun, hvis nævnet beslutter at genoptage sagen, det vil sige svarende til, at nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.<sup>6</sup>

Planklagenævnet er imidlertid enig med klageren i, at klagegebyret i forhold til 18/05879 må tilbagebetales, da den påklagede afgørelse, kommunens afgørelse af 19. september 2017, blev ophævet. Tilbagebetalingen vil ske til klagerens NemKonto inden for ca. 1 måned.

<sup>6</sup> Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.